

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Octomvrie v. 1886

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însem-
nate în capul foi.

Abonamentele se fac cu multă lesnire
atât în Monarchie cât și în România prin
mandate postale (*Posta-utalvány — Post-
Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie
pentru regulata expediție a foi.

Domnii abonenți sunt rugați a ne
comunica eventual prelungă localitatea,
unde se află, și **posta ultimă**; ear'
domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi
pe mandatul postal **adresa tipărită**
dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul
până acuma.

Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiu, 27 Septemvrie st. v.

Tactul politic este o aptitudine foarte
rară. Adevărul acesta îl constatară com-
patrioții nostri maghiari de nou în zilele
aceste din urmă.

Desvoltarea lucrurilor în Peninsula-
Balcenică promite pe toată ziua a fi mai
complicată. Nu numai popoarele din Pen-
insula-Balcenică și din vecinătatea lor sunt
îngrijite de consecuențele complicațiunii în
crescere. Toată Europa este cuprinsă de
nerăbdare, pentru-că vede că este greu
a-și da omul seama de pe acum, cum au
se se sfârșească lucrurile în Orient; este
greu a-și da omul seama cum, în legă-
tură cu lucrurile din Orient, au se se sfâr-
șească lucrurile din ceealaltă parte a Eu-
ropei.

Compatrioții maghiari se vede însă,
că sunt atât de fericiți, încât pot face ex-
cepțiune. Ei se par a fi singurii, cari nu
împărtășesc temerile celorlalte popoare din
Europa.

Numai așa ne putem explica proce-
dura lor, care a demonstrat și acum în
zilele din urmă, că ei nu se simt necesi-
tați a ține cont de sentimentele altora, ci
numai exclusiv de ale lor proprii.

Abstragem dela Komjathy, care ca re-
presentant al poporului maghiar și-a pe-
mis în casa deputaților Ungariei a vorbi
despre armata comună, așa cum a vorbit.
Trecem cu vederea preste împregiurarea,
că procese de presă, care privesc organe
maghiare de publicitate și al căror substrat
a fost vătămarea sentimentului public al
celorlalte popoare nemaghiare din Ungaria,
s'au sistat, și ne țermurim la serbarea dela
6 Octomvrie.

Presă maghiară și-a dat toată silința
a o ridica la o serbare națională pa-
triotică.

Pe cine a sărbătorit ea? Pe victi-
mele revoluțiunii din 1848 și 1849 exe-
cutele la Arad.

Să admitem pe un moment, ceea-ce
este inadmisibil, că consimt și Românii și
că consimte toată suflarea omenească, că
trăiesce în țerile coroanei unguresci, cu
starea actuală de lucruri din Ungaria,
întru toate până la cirta cea din urmă;
se ne închipuim de altă parte, că trăim
în timpurile cele mai normale și atitudinea
presei maghiare și atunci ar trebui să ne
surprindă, dacă nu se ne indigneze.

Românii, Sașii, Sârbii, Croații, Slo-
vacii, Rutenii din Ungaria nu sunt mul-
țumiți cu starea actuală de lucruri din
Ungaria și nu pot fi mulțumiți, pentru-
că nu este pusă pe basa aceea, care se
mulțumească pe toate popoarele numite,
ci pe baza, ca toate popoarele să facă
servicii pentru promovarea maghiarisării.

Astfel stând lucrurile, este lucru cu-
rios, că compatrioții maghiari găsesc toc-
mai potrivit timpul, a veni și a înduni-
ne de pe aceia, cari s'au luptat contra
Românilor, Sașilor, Sârbilor, Croaților etc.
și a căror nisuință a fost a sparge mo-
narchia habsburgică, pe care naționali-
tățile nemaghiare au apărât-o și au sus-
ținut-o.

Nu gândesc ei oare, că lovesc în sen-
timentul aceloră, cu care, dacă din a lor
rătăcire s'au luptat oare-când, acum tre-
buie să se pună umăr la umăr pentru a îm-
pedeca pericolul comun pentru toți?
Nu bagă ei de seamă, că lovesc în armata
comună, în care sunt reprezentate toate
popoarele din monarchia austro-ungară în-
treagă și care în prima linie este chemată
a fi apărătoarea comună a tuturor popoa-
relor din monarchie?

Dar', ni se va dice, se nu fim aspri
și se cugetăm, că pe compatrioții maghiari
ii doare de morții lor, și în punctul ace-
sta se respectăm sentimentul lor pentru
morții lor, pentru-că aceasta o reclamă
umanitatea.

Așa este. Însă atunci pentru-ce nu
sunt și ei cu același respect către morții
altora? Pentru-ce au provocat afacerea Jan-
ski? pentru-ce se pun cu puterea la ușile
bisericeilor românesci, de câte-ori Românii
vor se celebreze un parastas pentru cei
căzuți în luptă dreaptă, dintre cari nici
unul n'a murit ca desertor dela steagu-
rile, sub care au jurat?

Când compatrioții nostri maghiari ar
se se fie drepti și ecuitabili, când ei pe
compatrioții lor i-ar se îmbrățișa ca pe
compatrioți, desigur, că nu s'ar afla na-
ționalitate, nu s'ar afla suflet de om în
Ungaria, care se le dică un cuvânt pentru
sentimentele către cei reșoși ai lor. Au
nu vedem noi exemplul cel mai sublim
întră monarchia noastră și întră Italia,
care sunt două puteri cu interese cu totul
deosebite, cum s'au sciut unii pentru a-și
venera pe morții căzuți în luptele cele
crâncene, ce au decurs deci de ani cu
atâta înversunare între una și alta?

Nu! La noi, care nu suntem puteri
deosebite, ci facem un trup, se susțin con-
trastele. Unii dintre morți se venerează osten-
tativ, pentru alții se opresce venerațiunea
sau, dacă totuși li se pune o cunună de
flori pe mormânt, se provoacă scandal,
care se țișește de pe stradă până și în
sanctuarul legislațiunii.

Aceasta însă numai tact politic nu
se poate numi, și aceia, care dovedesc o

astfel de intoleranță, numai de bărbați cu
tact politic nu se pot considera.

Și pentru monarchia noastră tocmai
în zilele aceste tactul politic al popoare-
lor sale atâta e de indispensabil, precum
este sufletul pentru viața unui organism.

Revistă politică.

Sibiu, 27 Septemvrie st. v.

Ministrii ungari s'au reîntors dela
Viena, fără-ca prin negocierile de
transacție se se fi apropiat guvernele
unul de altul. Ancheta, ce s'a ținut la
6 Octomvrie în cestiunea petroleu-
lui, n'a produs nici o schimbare în
ceea-ce privesc punctele de plecare ale
ambelor părți, fiindcă părerile experților
și de astădată stăteau în contradicție una
cu alta. Dintr'o parte s'a afirmat, că
petroleumul brut se poate deosebi de meste-
cături petroleului brut și ale destilatorilor,
din ceealaltă parte s'a ținut contrarul. Ear'
cestiunea stă tot acolo, unde a stat mai
nainte, și dacă oamenii vor serioș se ajungă
la o rezolvare a ei, nu mai rămâne alta,
decât sau se se alătore proiectului d-lui
Suess, sau apoi se amendeze propozițiunile
guvernului ungar astfel, ca acele nu nu-
mai în virtutea principiului, ci și în cifre
se fie acceptabile.

Într'o scurtă ședință și fără de cea
mai neînsemnată desbatere s'a acceptat în
dieta Ungariei proiectul de bancă,
atât în principiu, cât și în toate amănun-
tele sale. O asemenea procedură n'are se-
măn în istoria parlamentelor. Protoco-
lele dietei imperiale germane au format
tomuri întregi, când era vorba se se re-
guleze notele de bancă în Germania și se
se hotărască crearea unei bănci imperiale.
Ce discuțiuni mai erau în dieta imperială
din Viena, când s'a tractat de statutul
din 1862 și de cel din 1878! Parlamen-
tul englez devine în cea mai mare per-
plexitate, când are se se întreprindă numai
o mică schimbare în instituțiunea băncii
engleze. La noi nu s'a discutat nici cestiunea
contingentării schimbate a notelor, a unei
modificațiuni atât de importante în ceea-ce
privesc modul acoperirii, nici principiul
dării de note, al computării dividării în
acoperirea cu metale; nu s'a discutat nici
una din atâte însemnate momente, care ar
avere se se decidă din nou cu privilegiul ce-
stiunii băncii. Și aceasta nu poate fi alt-
ceva, decât cea mai eclatantă dovadă, că

Foița „Tribunei“.

Polipul unchiului.

Scene comice.

— Odaie. — Mai multe scaune împregiurul unei mese. —

Scena II.

Verigă și cei de mai sus.

(Urmare.)

Ciocănel. Ești incurabil! (Deschide o ușă dela
dreapta, îl împinge pe Iulian în odaia de ală-
turi). Să stai aici și se taci, ori îmi strici tot
planul. (Încuie ușa).

Iulian. Ce vrei să faci?

Ciocănel. Am un plan! o inspirațiune divină!
Taci și atât. (Întorcându-se spre Verigă). Aveți
la casă clește mari?

Verigă. Avem. De ce?

Ciocănel. O frigare de fer aveți?

Verigă. Avem. Dar' de ce?

Ciocănel. Foi aveți?

Verigă. Avem și foi, dar' ce voiesci să faci
cu ele?

Ciocănel. Du-te și pune frigarea în jaratic se se
roșească și mi-o adă cu cleștele și cu jaratic
cu tot când o voui cere.

Iulian. Ce vrei să faci?!

Ciocănel. Taci!

Verigă. Bine, dar' . .

Ciocănel. Taci și fă ce-ți dic! Mă cunosci tu
pe mine.

Verigă. Nu te-am vădut în viața mea.

Ciocănel. Află dar', că eu sunt un doctor din
America. Scii tu unde e America?

Verigă. N'am audīt în viața mea vorba aceasta.

Ciocănel. Atunci taci și fă ce-ți dic. Eu am
se-l lecuiesc pe dl acela ursuz. Mulți am
dres, o se-l dreg și pe el. Du-te și-i spune,
că sunt aici eu, doctorul Wangworth, ai în-
țeles? doctorul Wangworth din America.

Verigă. Am înțeles, doctorul Mamort din
Amărica.

Ciocănel. Întocmai. Hait, grăbesce.

Verigă. Grăbesc, domnule doctor. (Eșind,
pentru dînsul.) Strașnic doctor! Țsta-l scoate
și pe dracul. Dar' eu tot nu cred, că s'o fi
încuibat bidigania aceea în pânteccele stăpă-
nului meu.

Iulian. (De afară.) Bine frate! Ce prostii mai
vrei să faci?!

Ciocănel. Taci! (Își pune ochelarii.) Sunt docto-
rul Wangworth din America. Adecă de ce nu?
Par'că nu sunt destui doctori, care-și poartă
titlul cu tot atât drept ca mine! par'că nu
suntem într'o țeară, în care este un merit de
a te lăpăda de numele tēu! par'că nu sunt
advocat, om de afaceri, care în interesul cli-
entului seu trebuie se se facă și popă și că-
tană, și pore de căne, — stimabile Domnule,
— dacă așa cere situațiunea.

Iulian. Dar' ce vrei să faci?

Ciocănel. Nu sciu nici eu! N'am decât un plan
vag. Deocamdată sunt doctor american, venit
anume, ca se scot polipul din stomachul un-
chiului tēu. O se vedem cum se vor desfășura
evenimentele mai departe.

Iulian. Descuie cel puțin ușa.

Ciocănel. (Grăbit.) Acum taci, că vine cineva.

Scena III.

Ciocănel și Vespianu.

Vespianu. (Întră spărios și se închină mereu.
E în halat și cu fes în cap.)

Ciocănel. Ah, stimabile, mult prea stimabile
Domnule, Honoring Mistres, n'ar fi trebuit se
vă scuțați din pat. (Îi dă un scaun.) Vă rog
se se așezați liniștit, cu totul liniștit, în cea mai
desevîrșită liniște. Eu sunt doctorul Blasmone
din America, am onoare se mă present.

Vespianu. Doctorul Mamort, pare-mi se.

Ciocănel. (La o parte.) Ei comedia dracului!
mi-am uitat numele! (Tare.) Da, Domnule,
Ion Gems William Wangworth Blasmone,
doctor din Baltimore în Statele-Unite.

Vespianu. Ion Gems William Wangworth Blas-
mone, — îmi pare bine, Domnule Doctor.

Ciocănel. (Pentru dînsul.) Strașnică memorie!

Eu îmi uit numele și el o se-l scie și preste
dece ani pe de rost. (Tare.) Nu mai puțin.

Vespianu. Care va se dică ați aflat și Dvoastră,
pe acolo, prin America.

Ciocănel. Noi avem diare foarte bune, domnul
meu; aflăm din ele chiar și cele mai depăr-
tate lucruri, — dar' un lucru atât de celebru,
un cas atât de rar în Europa?

Vespianu. Care va se dică e celebră boala mea?
e un cas rar?

Ciocănel. Foarte celebră, un cas foarte rar aici,
în Europa. La noi, în America, polipul e un
lucru obișnuit; îl are tot al șeptelea om.

Vespianu. Tot al șeptelea om!

Ciocănel. E chestiune de apă, de climă, de tem-
peratură, de alimente, e chestiune de rasă, Mi-
stres: Americanii sufer foarte mult de polipi,
e o boală moștenită dela vechii Mexicani.

Vespianu. Dela Mexicani!

Ciocănel. După cele mai noue constatări ale
doctorului Bringsam dela vechii Mexicani.

Vespianu. Adecă doctorul Bingsam!

Ciocănel. Da, doctorul Bringsam, care și-a câ-
știgat mari merite pentru neamul omenesc.
Precum a dovedit el, polipii sunt de cinci fe-
luri: cel mai nevinovat soiu, sunt așa numiți
rîmaculi, nisece bestii întocmai ca rîma, care
se încuibă în spinarea omului și-i mistuie mē-
duva din șira spinării.

Vespianu. (Atins.) Care va se dică întocmai
ca rîma!

Ciocănel. Da, domnule. Al doilea soiu sunt așa
numiți sfredelinci, care au forma unui
sfredeluș și străbat în inima omului — de-i
seacă sângele.

din punct de vedere ungar nu se simte necesitatea unei schimbări de statute, ce creează posibilitatea unei emisiuni de note.

În Bulgaria merg trebile tot în mai spre rău. „Correspondenței Politice“ i-se comunică din Filipopol, că toate cercurile de acolo se tem, că înainte de a se începe alegerile pentru Sobrania cea mare partidul rusesc va provoca disordine. Un meeting cercetat din cele mai bune clase ale populației a luat prin aclamație trei rezoluții; prin cea dintâi se exprimă dorința, ca Bulgaria să rămână unită, liberă și neatințată, a doua aprobă convocarea Sobraniei pe termenul fixat de regentă și a treia stigmatizează pe urătorii conspirației în contra Principelui Alexandru.

„Neues Wiener Tagblatt“ împărtășește: Precum se aude, ministrul bulgar de externe, dl Nacevici a adus oficial la conștiința reprezentanților puterilor în Sofia actele de până acum ale generalului Kaulbars și i-a rugat să tragă din ele acele concluziuni, care rezultă pentru puterile signatare ale tractatului de Berlin. În urma acesteia există deci — după-cum se spune — o nouă schimbare de vederi între cabinetele europene, făcând, se înțelege, abstracție dela Rusia. Se dice, că Anglia ar fi și propus numai decât trimiteră unei remonstrațiuni colective; în Berlin se observă încă o atitudine rezervată; Austro-Ungaria n'a recomandat proiectul Angliei, ci a inițiat o formă mai domoală, în urma căreia puterile se ceară numai explicațiuni, încât atitudinea generalului Kaulbars consună cu intențiunile guvernului rusesc?

„Pressei“ veche i-se comunică din Sofia, că o parte din partidul radical pledează pentru idea, de a alege pe regele Milan din Sârbia de principe al Bulgariei, și că o persoană de încredere a guvernului sârbesc petrece de mai mult timp în Sofia în scopul de a se informa.

Scirea despre demisionarea ministrului-president sârbesc Garașanin nu e adevărată.

Zelotipia.

O sută optzeci și șase de ani s'au împlinit, decând Metropolia de Alba-Iulia a Românilor a semnat actul unirii cu Roma; de 186 de ani s'a pus temelia desbinării între frați de același sânge. Și cine se nu constată zelul, ce l-au desvoltat în acest interval atât teologii uniți, spre aprobarea și înălțarea, cât și cei ortodocși spre reprobația și umilirea lui. Noi nu ne vom pronunța de partizani nici ai unora, nici ai altora, căci datorită oamenilor de bine este, de a întinde vîlul uitării preste certele dintre frați, și a înlătura pentru viitor, — căci de trecut nu mai dispunem — a înlătura și ori-ce motiv, ori-ce cauză de nouă frecări, cari nici unora nu ne vor înlesni mersul spre a cerului împărăție, ci mai virtos ne vor împedea în calea spre progres și ne vor face numai ridicoli înaintea acelora, cari știu

trage foloase din desbinările noastre, fie ele și numai de natură confesională.

Căci în adevăr, nimeni n'are să se mire, nici să râdă, când constatăm faptul, că la noi Români, mai ales în straturile mai puțin cultivate, desbinarea confesională și-a conservat chiar până în ziua de astăzi oare-care colorit politic. Dacă acest colorit este o rămășiță din acele timpuri, când ordul Iesuiților se adopera să ne așopere și lipsească de Roma, sau o urmare a disensiunilor politice, ce adese-ori se iviau între capii celor două confesiuni, și prin ei se lătau și în popor, — nu vom discuta aici. Declaram numai, că desbinarea noastră confesională a avut multe înfriruri funeste asupra cauzei politice-naționale. Nici se ne mirăm de aceasta; căci ura confesională semănată în inimile tinerilor nu face deosebire între convicțiuni religioase și politice; ear' în inimile îmbătrânite devine pe deplin intolerantă față cu orice părere sau sentiment manifestat al individului eterodox. „Atâta putere are acest fel de urgie, — dice fericitul P. Maior — cât pe tată asupra fiului, și pe fiu asupra tatălui îl scoală cu perire“. Și în această privință am pute dice și unii și alții: cine-i nevinovat să iee peatra! pentru-că nevrînd a ne înșela noi înșine și unii pe alții, va trebui să mărturisim, că semănta urei de amândouă părțile cu prisos s'a aruncat. Fapte am pute aduce spre dovadă; nu recurgem însă la ele, de o parte fiindcă nule credem necesare, ear' de alta, fiindcă casurile concrete ni se par odioase și ne temem foarte, că acelea în loc de a calma, ar înverșuna mai tare spiritele, ducând astfel la rezultate cu totul opuse scopului, pentru care am luat condeiul la mână. Unul însă trebuie să-l relevăm pentru actualitatea și neîndoioasa putere probatoare ce o posedă. Înțelegem trecerea unui fiu al arhidiecesei Blajului la episcopia catolică din București.

Un tiner, dar' prea distins preot unit, s'a însărcinat adecă cu rolul de a converti la catolicism pe Români ortodocși prin puterea elocuenței și agreabilității persoanei sale. S'a investit cu misiunea de a cuceri și supune potestăți papale o biserică autocefală, ce abia s'a scuturat de jugul supremației grecesci, care atâta amar de timp s'a resfățat în bogățiile României! Documentele din colecțiunea dlui Olănescu arată în adevăr, cum patriarhul Răsăritului înșelau galbinii și moșile boierilor bigoți. Ear' un publicist român (Gion) dice în astă privință prea nimerit: „Nu cred să fi existat în Franța, în Italia, în Spania, țeară clasică a monachismului cerșitor, un ordin călugăresc, care să fi practicat arta cerșirii cu mai mare neoboseală și abilitate; se fi fost adecă mai pomanagi, decât fură în secolul trecut I. P. S. patriarhii și metropoliții Ierusalimului, Constantinopolului și altor scaune ortodoxe“.

Cu toate acestea, crede cineva că influența papală ar fi mai salutară pentru regatul român, decât a fost cea grecească, — ca să ne vorbim de autocefali? — Din o judecată matură și ne-preocupată nu poate rezulta, decât răspuns negativ la această întrebare. În adevăr, lăundu-se catolicismul în țeară, va trebui să crească și numărul parohiilor și al institutelor de cultură, ear' acestea ar reclama un contingent mai mare de preoți. Contingentul acela s'ar recruta naturalmente din țerile catolice mai apropiate; mai aproape este însă regatul St. Stefan cu clericii

seii maghiari. De unde urmează clar și limpede, că lățirea catolicismului în România, implică în sine popularizarea ideii de desnaționalizare, ca să nu dic de maghiarizare.

Societăți ca a St. Ladislau lucrează de mulțisor în această direcțiune, și dacă nu ne înșelăm, reclame pentru provederea parohiilor cu preoți de origine maghiară în locul celor italici, încă s'au ridicat deja. Mai adaug, că, dacă Sfinția Sa Părintele Radu, prelângă excesivul zel apostolic nu mai avea și alt bold (cred oamenii), putea găsi câmp de activitate destul de întins și în alte părți, ba chiar acasă în țeara sa, unde locuiesc atâtea confesiuni afară de sinul bisericii catolice.

Reflectând la acestea, nici prin cuget nu ne trece a atribui cuiva vre-o culpă. Credem însă, că un fapt fenomenal, precum este în ziua de astăzi aparițiunea unui Român ardelean ca misionar papist în România, nu poate proveni decât din trimiterea unor tineri la propagandă din Roma în etate prea fragedă, precând încă simțul și conștiința originii lor genetice abia încolțite, în scurt timp se vîd înăbușite de doctrinele cosmopolite; lucru ce se întâmplă adese-ori și oamenilor mai înaintați în etate, căci nu toți sînt Șincai.

Lua-va Prea Ven. Ordinariat, oare-cari măsuri în privința aceasta sau nu, viitorul va arăta. Noi scim numai, că binefacerile primite constituie un titlu la recunoștință, și ne aducem aminte, că Metropolitul de Alba-Iulia se susținea din darurile principilor de preste munți până la unirea cu Roma; — așa învățăm în istoria bisericească.

I. Mărculețiu.

Cronică.

Decorare rusească. Maiestatea Sa Monarhul a conces sergentului dela regimentul de infanterie nr. 61 Dușman Popa primirea și purtarea ordinului St. Ana cl 5.

Procese de presă sistate. Cele trei procese de presă intentate diarlui „Debrezen“ — unul pentru vîtmare de maiestate, altul pentru vîtmarea unui membru al casei domnitoare și al treilea pentru vîtmarea armatei — au fost sistate. — Apoi se ne mai plângem, că nu există dreptate în Ungaria! — Am fi ingrați!

Pentru proprietari de păduri. Acei proprietari de păduri, cari în înțelesul §-lui 165, articolul de lege XXXI: 1879 voesc a exploata păduri în anul viitor și voesc totodată a primi dela stat arbori tineri spre plântat, au de a-și înainta cererea ministerului de comerț cel mult până în ultima Decembrie a. c.

Afacerea Christen-Komjathy. Cetim în ediția de seară a numărului din 7 Octomvrie al diarlui „Pester Lloyd“: Ieri a sosit în capitală sublocotenentul Christen din Cinci-Biserici. Abia sosit și-a trimis secundanții sei la Komjathy, care din parte și și-a ales de secundanți pe deputații Iuliu Horváth și Ludovic Olay. Secundanții lui Komjathy au declarat, că mandatorul lor nu poate da la nici o întîmplare satisfacție pentru cele dîse în cameră, ba nici că-i este permis a da satisfacție, deoarece prin aceea s'ar viola imunitatea deputaților. — Această declarație s'a luat la protocol. În urma acestei declarații au dat secundanții lui Christen locotenenții Spurni și Krivosici următoarea declarație: „Așadar dl Komjathy poate vîtma fără de a da satisfacție cum s'ar cuveni unui gentleman.“ D-nii Horváth și Olay dic, că din momentul acela, în care condeie partea protiv-

nică, că Komjathy ca deputat nu poate da satisfacție, Komjathy ca Maghiar și gentleman stă ori-când la dispoziție. Secundanții au încunoscîntat apoi despre rezultatul conferenței lor, pe ambii combatenți, și refîntîindu-se au decis ca armă pentru luptă sabia. La 10 oare s'au adunat combatenții cu secundanții lor în sala de scrimă a lui Straka, ca condițiuni s'a statorit să decurgă duelul până la incapacitate de luptă a unuia sau altuia dintre duelanți. Într-o minută s'a sfîrșit duelul. Christen a primit o lovitură (terț), care începe din tîmpa dreaptă, taie fruntea până în os, trece și taie obrazul din partea dreaptă, creapă barba, și trece în partea stînga a trupului ajungînd până în sold. Komjathy a rămas neatinț. Christen a fost transportat în spital, și cu greu se crede că va scăpa cu viața. „Așa scrie „P. Ll.“ în ediția de seară a numărului din 7 Octomvrie. Preste noapte însă i'a venit mintea faimosului guvernamental și a creșut de bine schimba în căva cele istorisite ieri, căci erau neadevăruri. Eată ce dice tot acel diar în numărul seu din 8 l. c.: „Rana lui Christen — precum auzim nu e așa de mare, precum s'a părut la început. Taiătura de pe frunte ce e drept ajunge până la cap, dar' osul nu s'a atins, și după-ce a fost cusută a încetat de a mai curge sânge din ea. Ear' continuarea ranei pe obraz și trup e o simplă sgăriatură de piele. Medicul spitalului, în care a fost dus Christen, s'a exprimat, că în două săptămîni va pute părăsi sănătos spitalul.“ Aceasta o mai credem și noi pe jumătate, dar' numai pe jumătate, căci ni-e teamă să nu vină mîne-poi_mîne o altă — desmîntire.

Foc. Astă-noapte între oarele 1 și 2 s'a aprins un grajd din casarma de artilerie de aici. Stăruințelor militarilor și a pompierilor a succedat a potoli focul înainte de a lua dimensiuni mai mari. Coperișul grajdului însă totuși a ars.

— La ameați, pe la 1¹/₂ oare, populațiunea Sibiului a fost alarmată din nou prin signalurile de foc. A ars un șopru cu paie. Șopru la fost asigurat. Deosebitei dexterități a pompierilor este a se mulțumi grabnica stingere și localizare a focului.

Vînătoare de urși. Duminecă, în 10 l. c. se va inscena în comuna Tălmăciu o vînătoare de urși. Locul de adunare e casa comunală din Tălmăciu. Pot participa toți vînătorii și prietenii ai vînătoriei.

Atitudinea panslavistilor din Ungaria față cu evenimentele bulgare. În Nordul Ungariei foaia slovacă „Narodni Novini“ scribează pe Tarul, ca pe un mîntuitor, ca pe unicul amic și binevoitor al popoarelor balcanice și abia apucă să sosească ziua, când aceste popoare nu vor mai trebui să servească interesele străine; ear' în Sud organele sârbesci „Brank“ și „Zastava“ saltă de bucurie, că Rusia are în mîna frênele și dau Bulgarilor sfatul, să asculte de cele douăsprezece porunci ale Tarului și să nu se opună marilor interese slave, deoarece altminterlea ar trebui să fie striviți la pămînt.

Un vechiu document. „De câteva zile“, — comunică diarlul „Tutova“, — dl Gh. Ghibănescu, profesor la școala normală primară din Bêrlad, a capetat dela dl I. Dimitrescu elev în această școală de aci, un document destul de vechiu. După-cum ni s'a spus, documentul se află până mai deunăzi în mîna fratelui seu Ioan Dmîtrescu, ținîndu-l și el ca o antică importantă pentru familie originară din satul Ivesci, județul Tecuciu, dar' al cărui copirns nu-l sciau, deoarece era scris slavonesc. Documentul e scris slavonesc pe pergament, și se află într-o stare nu tocmai bună fiind ros tare pe la colțuri; totuși se poate ceti bine numele domnului, veletul, și chiar iscălitura lui. Documentul provine dela Alexandru Ilieș fiul lui Ilieș Rareș, de pe când domnia încă

Vespianu. Care va să dică întocmai ca sfredelușul! *Ciocănel.* Da, domnule, nu altfel. Al treilea soiu sînt așa numiții răcăcini, care seamănă cu racul.

Vespianu. (Spăriat). Cu racul?

Ciocănel. Da, domnule, cu racul, și se încuibă în intestinele pacientului.

Vespianu. În intestine!

Ciocănel. Da, domnule, însă cel mai primejdios e așa numitul paingen răcăcin, un moștru, care se încuibă în stomach și seamănă atât cu racul, cât și cu paingenu.

Vespianu. (Desperat). Acesta e al meu, domnule doctor.

Ciocănel. Vom vedea. Îți voi face diagnosa și mă voi încredința. De acesta sufer numai oamenii ajunși la o vîrstă mai înaintată, fără-ca să se fi căsătorit, e boala celibatarilor.

Vespianu. Întocmai ca mine, dle doctor.

Ciocănel. Vom vedea. Sper însă că nu este așa.

Căci e grozavă boala aceasta!

Vespianu. Grozavă!

Ciocănel. Cea mai grozavă. La început, când se ivesce polipul, în vreme-ce el se încuibă, pacientul nu are poftă de mîncare, suferă de fierbințeli, nu poate dormi.

Vespianu. Întocmai ca mine!

Ciocănel. În urmă, după-ce polipul s'a încuibat, pacientul se simte ca de obicei, mîncă bine, bea bine, doarme bine, pentru-ca se și hrănească polipul.

Vespianu. Întocmai ca mine.

Ciocănel. El se simte cu deosebire bine în apropiere, când se află aproape de totul aproape, de vre-o persoană femeiască mai tineră, și fără de veste i-se ivesc în cap gânduri de însurătoare.

Vespianu. Întocmai, domnule doctor, întocmai, care va să dică, e adevărat, că prin căsătorie, prin o prenoire a sîngelui polipul pier.

Ciocănel. Din contră! Tocmai prin aceasta se desvoaltă polipul. Și asta tot polipul o cere.

Vespianu. (Se ridică.) Atunci tot e bine să aibă omul un polip fie cât de mititel în trupul seu.

(Va urma.)

Coaba rea.

Trei luni încheiate decând petrec la țeară, și din impresiunile căștigate nu mi-am luat vreme să scriu nimic; căci „Dușul“ cu simpatii sale este mai mult potrivit pentru cei-ce cunosc taina întrupării în versuri; ear' eu la așa plămuiuri nu mă opresc.

Favorizat acum de frumoasele zile ale lunii lui Vinicer, m'am coborît de vale la struguri și pe coastele împodobite cu mana lui tata „Nobachu“ fac pe turistul, căci excursiunile îmi sînt cu deosebire recomandate.

Ziua întreagă privesc dela umbra nucului din coastă, caravanele de oameni ce suie și coboară în nesfîrșit cu corifele a mână potecele din vie; și raiul lui Adam îmi vine să nu-l pui cu

mult mai presus, când dintre vițele povarnice de struguri la fiecare pas întîlnesci glasul Românișului vesel, care, uitînd par'că cu totul necazurile și greutățile muncii prestate, te chiamă, îți ofere cu drag să gusti din nectarul viței, ca dar dela Dzeu și rod al ostenelelor lui.

Ziua mi-se pare scurtă ca un vis plăcut; și dacă totuși am ajuns la dispozițiunea, ca să pot încirpa aceste șire, apoi e numai împregiurarea, că cu ziua de aci am intrat, ca să dic așa, în stare de tranzițiune. Mi-am schimbat căminul, și pe Săcaș în sus m'am oprit în o frumoasă comună curat românească din preajma opidului Mercuria aproape de Săcaș, pe care o vale, ce rămuresce din Săcaș în deschiștură aproape prăpăstioasă, despică o treime din ea în două.

Sosisem dimineața în comună. Prelungă țermurul înalt al văii din comună mergeam singur apostolesce. Deodată crepături, sau cum le numesc sătenii vîgașuri, aducînd din țermure înspre comună mă opriră în loc. „Cum se face?“ — întrebai pe un țeran ce trecea alături — „că într-o comună ca asta de ce nu se înlătură astfel de deschișturi de pămînt din calea trecătorilor?“ „Vai! domnule,“ — îmi dîse el, doritor par'că de a intra în vorbă cu mine, — „vrerem și noi să le înlăturăm, dar' nu se poate, căci ele sînt semnele vremii, sau cum am ajuns să le dicem noi sătenii „coabe rele.“ Când e să se sosească vre-o poruncă asupritoare dela stăpînirea lumească, sau

vre-o veste mai slabă dela cea bisericească, valem noastră la țermurul acesta ca o blăstemată cu-cuveică, mai totdeauna ni le prevestește cu săptămîni înainte. Se despică aici la țermur în vîgașuri de aceste uricioase, și atunci totdeauna ne așteptăm la câte o veste slabă. Îți pot întîrî aceasta cu dovezi lămurite ca lumina soarelui.“

Într'aceea, oamenii pe care tocmai îi căutam în comună, mă întîmpinară aci. Preotul împreună cu vre-o câțiva săteni mă salutară de bună sosire. Îmi părea acuma rău, că mă stîrnisce dela convorbirea avută; dar' ei mă pricepură și primarul comunei, om foarte inteligent și simpatie, reluă firul vorbirei întrerupte dicîndu-mi: „Deu, ar fi păcat, să treci preste locu acesta misterios, fără de a-i cunoaște minunata lui însemnătate. Când cu introducerea limbii maghiare în școalele noastre, — continuă dînsul, — se lăfise vorba în sat, că Ungurii vreau să ne iee școlile; un bătrîn dela noi, om scurt la vorbă și cald la inimă, veni într-o Duminecă după prînz cu vestea, că valem a primit la țermure o despîcătură mare în drept cu casa de școală și că asta o ține el de „coabă rea“ pentru școală. Vorba nu s'a perdut; și când cu întoarcerea Preasfințitului nostru Metropolit Miron dela Buda-pesta, unde își ridicase și dînsul cuventul împotriva introducerii limbii ungurești în școale; în ziua când i-s'a făcut primirea în Sibiu, la valem noastră s'a ivit un nou vîgaș; ear' sătenii noștri și-au dis: „coabă rea!“

în Valahia, căci și vedem sus numele *Vlahișcoi*. Data e din 7126 luna pare-ni-se Februarie, căci nu se cam cetesc bine luna, dată care corespunde anului 1618, pe când seim că e și mizilit din tronul Munteniei. Interesantă e iscalitura, care se poate ceti foarte bine: „Io Alexandru Voevod“ așezată în forma următoare: între 2 linii verticale și paralele e cuprins numele Alexandru scris de sus în jos puse fiind literile în ordine verticală. Pe deasupra iscalituri vedem scris cu un alt condei și altă cerneală neagră — căci iscalitura e cu cerneală roșie — o iscalitură a altui domn, luându-ne după inițialele Ioan, care se cetesc bine. Cuprinsul documentului se vede că trebuie să fie ceva afaceri particulare; nu seim anume, care e fiind scris în slavonesc. Despre domnul, dela care emană documentul, seim după cele spuse de cronicile muntene, că e acela ce a scăpat cu fuga spre Brăila călare pe o iapă, urmărit fiind de boierii ce se răsculară. (Constantin Căpitănu, *Mg. ist. I. 250*). Prezența acestui document emanat dela un domn muntean la nisea Moldoveni din județul Putna ne arată legăturile de interese, ce erau între aceste două surori, despărțite politicesc.

Emigrarea Ovreilor din România atât din orașul Bêrlad, cât și din cele limitrofe, continuă mai în fiecare săptămână; ei nu pleacă în grupe mari, ci câte 10—15 persoane. În transporturile din urmă, s'au observat și câteva grupe de fete dela 16—20 ani, precum și câte 2—3 femei bătrâne sau bărbați. Majoritatea emigranților sânt meseriași; din cei fără meserii foarte puțini au plecat.

Arderea unui circus. Se scrie din Iași: Pe la 5 oare dimineața a izbucnit un foc mare în circsul Richter de aici. Cu o repeziune ne mai pomenită s'a lătit focul, și în scurt timp a prefăcut nu numai edificiul principal, dar și edificiile laterale în cenușă. Prelungă circus au mai ars și alte 8 edificii, între care și ambele oteluri „Lona y“. Paguba cauzată prin foc se urcă la 300,000 franci. Oamenii nu s'au periclitat.

Încă o cometă. Înainte cu vre-o câteva zile s'a enunțat aflarea unei comete. Astăzi primim o altă scire despre descoperirea unei nouă comete din partea directorului observatorului din Bamberg Dr. Hartwig. Cometa se fie luminoasă și stă în 5 Octomvrie la 16 oare 45 timp local în rectascensiunea de 159 graduri 21 minute și declinațiunea nordică de 1 grad 3 minute. Cometa răsare la 3¹/₂ oare dimineața, dar' nu s'a putut observa în Viena, de vreme-ce îndată după meșul nopții s'a încunguiat de gazuri, cari au întunecat-o.

Influența cestiunii bulgare asupra comerțului rusesc. „Novoie Vremia“ publică o telegramă din Moscva, după care cestiunea bulgară se dice că pricinuesc neliniște în sferele comerciale ale aceluia oraș. Afacerile, care aveau o animație mai mare pe la începutul lunii lui Septemvrie, suferă acum din nou o stagnațiune completă din cauza nesigurății, pe care o inspiră situațiunea nesigură, în care se găsește lumea. Se observă în telegramă, că dacă această stare de lucruri continuă încă, speranța pentru o ameliorare se distruge cu deservire. Moscva, dice depeșă, e gata la ori-și-ce, fiindcă situația este tot așa de rea ca și un războiu.

O jertfă a jocului din Monte-Carlo. Din Nizza se scrie următoarele: Un Rus cu numele Stefancek, în vârstă de 30 ani, a jucat în Monte-Carlo 15 zile și și-a pierdut toată averea. După aceasta a dispărut deodată. A doua zi a aflat un servitor la țermurii mării vestmintele lui Stefancek. Cadavrul până acum nu s'a putut afla.

După-ce le-am spus coincidența cu primirea din Sibiu, unul din ei mi-a răspuns: „Trebuie că și acolo ne-a făcut Preasfințitul puțină treabă!“ „Nu sânt fatalist“, — adaugă primarul, cu care, însoțit de preotul și vre-o câțiva țărani, plecarăm acum spre noul edificiu de scoală din comună, — „dar' nu știu ce se mai dic?!” țermurul dela valea noastră m'a adus în ispită.“

„Când în casa magnaților din Budapesta Metropolitul nostru a vorbit „măruntășurile“ la proiectul de lege pentru introducerea limbei maghiare în scoale; precând ceialalți prelați câți și-au ridicat glasul, cu toții mai mult sau mai puțin au vorbit în discursuri de gravitate poiziunii lor, pe care după dîsa Românului se poți zidi o cetate, și nu „măruntășuri“, prin care se îndrepte pe Tisza în limba ungurească; — Doamne iartă-mă! la valea noastră s'a ivit nouă vâgășuri.

De altădată, trecând într-o dimineață pe țermurul misterios, tîman sub pasul preotului, care mă însoția se ivi deodată o adîncă despiciătură; amîndoi ne-am dîs: „Adevărat coabă rea“.

Lucru de necreșut, dar' adevărat; când am ajuns acasă, am dat amîndoi, cu în cancelaria comunală, ear' preotul în cancelaria sa, de instruețiunea în limba lui „Pista“, prin care ajutorul de stat al preoții noastre e mai mult decât pierdut, căci e pus la discrețiunea guvernului, ca se ne demoralizeze preoțiunea cu el.

Din Selagiul.

Simleul-Selagiului, 26 Sept. v. 1886.

1. Un despărțământ model al „Asociațiunii transilvane“. 2. A VI-a adunare generală a „Reuniunii femeilor române selăgene“. 3. Banchet. Bal. (Urmare.)

Acum luă cuvîntul dl Demetriu Coroian, protopopul Santăului și răspundînd d-lui director prin o vorbire călduroasă, bineventează în numele seu și a comunei T-Santău adunarea despărțământului XI al „Asociațiunii transilvane“ și pe cea a „Reuniunii femeilor române Selăgene“.

Se dădu apoi cetire, prin dl secretar Andreiu Cosma, apelului nominal al acelor membri ai despărțământului, cari au vot decisiv, și se aleseră doi notari *ad hoc* pentru conducerea procesului verbal în persoanele d-lor: Augustin Osian și Ioan P. Lazar. Se aleseră apoi comisiunile pentru înscrierea membrilor noi și încasarea taxelor dela acestia și dela membrii vechi.

Sub durata lucrării acestei comisiuni ședința se suspinde pe 15 minute.

După redeschiderea ședinței, raportează președintele deosebitelor comisiuni, dintre cari voin se amintesc numai pe cea exmisă pentru încasarea taxelor, care a încasat taxe dela membrii noi și vechi 100 fl. v. a.

După aceste se dădu cetire raportului general al comitetului despre activitatea sa din anul trecut.

Acest raport s'a lucrat de actuarul despărțământului de dl Andreiu Cosma și sună astfel: „Onorabilă adunare generală!“

„Comitetul despărțământului conformîndu-se §-ului 18 din regulament, prin graiul meu vine cu respect a raporta asupra activității sale și vî roagă pe d-voastre să binevoiți a spune verdictul încât acel comitet a corespuns însărcinării primite și așteptărilor juste concentrate în chemarea culturală a despărțământului.

„Spre acest scop înainte de toate, încât privește executarea decisiunilor luate în adunarea generală ținută în anul trecut în Băsesci, avem onoare a raporta următoarele:

1. „Raportul general al comitetului către adunarea generală din anul trecut, s'a subternut comitetului central, care l-a luat spre plăcută știință și a aprobat decisiunile adunării generale, exprimîndu-și recunoștința membrilor comitetului pentru zelul desvoltat întru promovarea culturii poporului român din aceste părți.

2. „Raportul din cestiune, urmat de cel mai măgulitor, comentat la adresa despărțământului, s'a publicat în „Transilvania“ organul oficios al Asociațiunii. Această publicare a dispensat pe comitet a aduce în deplinire partea decisiunii din adunarea generală trecută, ca raportul actuarului să se tipărească și să se distribue între membrii despărțământului. — Cerem încuviințarea acestei necesități abateri dela hotărîrea anterioară, cu atât mai virtos, căci raportul fiind publicat în organul oficios al Asociațiunii, care prelîngă modestul preț de penumărușe 1 fl. la an, ne-ar fi datorit tuturor membrilor a-l ave, — ni s'a dat ocaziune a-l pute procura. — Cei-ce vor să aibă acel raport de interes special pentru cultura poporală din Selagiul, se-și procureze „Transilvania“ cu atât mai virtos, căci numai frunzărind și cetind această prețioasă publicațiune științifică, plină cu materie de știință, mare parte din peana Nestorelui literaturii române din monarhie, se va convinge despre valoarea aceleia. De altă parte vî putem asigura, că este pusă în lucrare compunerea monografiei Selagiului cu privire la starea culturală a Românilor. În acel studiu și raportul din anul trecut, precum și alte date referitoare la scoalele noastre poporale, date istorice, topografice ș. c. l. vor cuprinde locul și extensiunea meritată.

3. Din partea comitetului în decursul anului cu bucurie s'a observat, că distribuirea premiilor a servit de îndemn posibil la învățătorii rurali întru împlinirea chemării lor, despre ce ne

„Sânt pare-mi-se 4 săptămîni — continuă primarul — am pus vre-o câțiva oameni, ca să reguleze ce vor pute la țermurul cu „coaba rea“. Lucrul s'a fost sfîrșit bine, când ce se vedî? într-o Sămbătă, spre umirea tuturor, întreaga lucrare am aflat-o ruinată! Nu-i lucru curat. Ce o mai fi și „coaba“ asta? — ne dîserăm cu toții! Și într'adevăr! dimineața ne-a și venit scirea, că Preasfințitul Metropolit a făcut în ziua premersă un archimandrit. „Piei drace“, — dîse bătrînul cel cu iscodirea „coabei rele“, care ne însoția. — D'apoi Preasfințitul nostru nu merge nici Dumineca la biserică, ce o fi căutat în dî de lucru?“

Trebuie că ear' și-a mai făcut o unealtă sdravînd!

Întru adevăr! se nu fii fatalist și astfel de coincidențe trebuie să te ducă în ispită!

Eram acum sosiți lîngă noul edificiu de scoală. Atât edificiul în sine, care încă nu e terminat, cât și locul pe care e clădit, sânt foarte frumoase. Laudă comunei bisericesci și laudă protopopului de tract, sub a cărui supraveghiere s'a înălțat acest paladiu.

„Da! îmi dîse unul dintre cei de față; sîntem tot acel popor cu dor de înaintare și primitor de cultură, care sub fostul nostru preaiubit arhieru Șaguna am sporit în 27 de ani ca alt popor în doi secol; ear' ađi am ajuns acolo, ca tot ceea-ce cu muncă grea și între sudori de sînge ne-a cîștigat luceafărul nostru

vom permite a tracta mai la vale, unde va fi vorbă despre experiențele cîștigate la examenele de vară.

4. „Propunerea comisiunii pentru propuneri din adunarea generală trecută, ca numele membrilor restanțieri să se cetească în ședința adunării generale și aceia, cari nici după repetiția provocări n'ar plăti taxele să nu se mai numere și respective considere de membri, — s'a relegeat la comitetul despărțământului. — Acest comitet nu judecă timpul oportun a se pune în viață procedura propusă, cu atât mai puțin, căci îi place a crede, că Asociațiunea și despărțământul nostru e capace a coaduna sub drapelul seu membri în număr considerabil și prelîngă puterea morală desvoltată până acumă fără alte mijloace mai severe. — Deocamdată vedem a fi destul, ca la începutul fiesce-cărei adunări generale să se facă apelul nominal al membrilor.

„Nu ignorăm însă trista împregiurare, că în acest comitat, unde numărul Românilor trece preste 106,876 suflete abia sînt doi fundaatori, 21 ordinari cu taxe anuale de 5 fl. și 48 ajutători sau membri ai despărțământului, de tot 71 membri; va să dîcă, abia din 1500 Români se află câte un membru al Asociațiunii și acestui despărțământ: un picur în mare, mai ales dacă considerăm, că întreprinderea noastră e cestiune culturală; apoi cestiunile culturale nu se pot susține, cu atât mai puțin se pot promova prin ținute așa numite: nici calde nici reci și în genere dacă vom realisarea scopului, trebuie să vom și mijloacele. — Aceste mijloace sînt morale și materiale. Încât pentru celea de înțaiu, ce e drept din buze, toți sîntem oameni ai culturii poporale; dar' dacă ni se cere puțină osteneală, puțin sacrificiu în interesul acelei culturi, dăm dos, ne reculegem toată știința retorică, ca să îngrămădim scuse preste scuse pentru-ce nu facem nimic; sau se convingem, se orbim lumea cu aceea, că noi sîntem cei mai devotați causei și dacă prelîngă toate efortările noastre nu se vede rezultatul, cauza e afară de noi. (Doamne sfînte! mulți oameni de acestia avem noi Români. — Sentinela.)

„Respect regulei generale; dar' pe basa cunoscîntelor cîștigate în viața de toate zilele, nu exagerăm când constatăm — deși ca excepțiuni — că din buze mulți sîntem cei mai înflăcărați pîrtinitori ai literaturii române, însă dacă privim în casa noastră, nu putem să vedem o carte, un dîar, ba poate nici un biet cîlindar românesc. — Să cercăm bugetele, preliminarile sau rațiociniile noastre anuale și ne vom convinge, că pozițiunile referitoare la cărți, dîare romînesci — sau absolut nu se vor afla, sau vor fi reduse la cifre atât de modeste, încât ne va fi rușine a le face cunoscute altora.

(Va urma.)

Varietăți.

(Galanterii unui dentist.) Trei luni de închisoare pentru două sărutări e cam mult, chiar de vor fi fost rîpite; cu toate acestea jurații tribunalului corecțional dela Berlin au condamnat pe dentistul B. la această penalitate pentru acest delict. O fată în vîrstă de șesepedece ani, fîica unor părinți onorabili, povestescă întîmplarea precum urmează:

M'am dus de trei ori în trei Dumineci succesive la dentist, spre a mi-se plumba doi dinți găunoși; Dumineca de pe urmă, când mă pregătiam să es, acusatul îmi reluă pelăria din cap, mă repuse eu de-a sila pe scaun și mă sărută. M'am sculat spăriată și am eșit afară, dar' dentistul a alergat după mine, m'a oprit în coridor și m'a sărutat încă odată în ciuda rezistenței mele. Ajunsă acasă, muma mea a băgat de seamă de turburarea și agitațiunea mea și în fine, stăpînindu-mi rușinea, i-am povestit cele întîmplare.

Tribunalul, considerînd fapta drept abus de încredere ce o femeie jună nu poate refusa unui dentist, condamnă pe dl B. la trei luni de

bisericesc, să perdem prin nepăsarea și nelucrarea altuia. Doamne! oare după un sevin atât de frumos și de roditor, totdeauna o să urmeze o stare posomorită, ca și cea de ađi?!

„E vorba că va nenî și pe aici „Presfințitul nostru Miron. Poporul nostru așteaptă cu dor să vadă pe arhierul seu; în cazul acesta însă numai pe arhieru; și ca se-l vedem la noi în odoare sfînte nu putem, căci n'avem de unde se-i plătim ca în Brașov 500 fl. pentru s. serviciu.“

Timpul fiind înaintat, m'am dus să iau prînzul. După masă am făcut excursiune în vîi, însoțit de notarul și primarul din loc. Lucru hazliu; se gerau domnia-lor de vîntori, fiindcă aveau puștile cu dînșii; tocmai eram în dispută ferbinte, când un drăculeț de iepure fîștic! pe dinaintea noastră; dar' până să se socotească vîntorii mei, oaspele s'a cam mai dus.

După această diagnosă, apoi las de nu li-am dat eu atestatul de calificațiune!

Strugurii sînt dulci, dar' cam puțini; promit pe aici recoltă mijlocie. Seara când m'am întors, am auzit în cancelaria comunală mare cîntorbor. Ci că postilionul odată cu capul nu vrea să plece cu banii de pe dare la perceptorat, fiindcă traista, în care erau banii, avea legătură în mult bănuital tricolor al nostru; am ris mult; și oamenii își petreceau ca la nuntă. *Argus.*

închisoare. Condamnatul însă apelă în contra sentenței și în contra măsurii penalității, motivîndu-și recursul prin argumentul, că lucrase sub o îmboldire neresistibilă și că pedeapsa ar fi prea mare pentru un delict atât de ușor. Curtea, considerînd frumșetea reclamantei ca o împregiurare ușurătoare, modifică sentența primei instanțe și înlocuiește închisoarea cu o amendă de cinci sute mărci și eventual în cas de neplată, cu un arest de cincișeci de zile. Condamnatul se grăbi a plăti amenda, dar' spuse domnișoarei, că sărutările sale fi vin prea scumpe și că în viitor n'are a se teme de-o repetițiune.

(Amanta căpitănului.) Frumoasa baletistă Elena Santi era amanta căpitănului Brown, comandantul corăbiei de războiu „Radna“. Deși în Englitera prezența femeilor pe corăbii de războiu este oprită și sever pedepsită, căpitănul Brown totuși avu slăbiciunea a invita pe Miss Santi se-i facă o vizită pe corabia lui. La 14 Septemvrie frumoasa domnișoară se afla în cabina căpitănului, când sosi pe neașteptate o comisiune de inspecțiune. Căpitănul îngălbini, dar' amanta lui fi stringea mîna, exclamînd: „Liniștesce-te, nu voiu fi cauza nenorocirii tale!“ Îl sărută de mai multe ori, deschise fereastra cabinei și înainte de a pute căpitănul se o rețină, se asvîrli în mare. Corpul ei dispărî îndată sub valuri. Când comisiunea intră în cabină, găsi pe căpitănul leșinat, lungit pe scânduri.

Bibliografie.

Raportul comitetului „Societății pentru cultura și literatura română în Bucovina“. Despre trebile și lucrările sale în anul 1885. — Cernăuți 1886.

„Asociațiunea“. Revistă economică-literară. Ese la 1 și 15 ale fiecărei luni. București, 1 și 15 August. 1886. Nr-ii 3 și 4. Sumar: Asociațiunea (urmare), de B. C. L. — Organizarea învăț. public (urmare), de B. C. L. — Industria tinichelei, de B. C. L. — Societatea funcționarilor publici. — Tudora, poveste, de I. P. — Societatea de asigurare. — Bilanțul societății funcționarilor publici.

„Revue du Monde Latin.“ Livraison d'Octobre 1886. Sommaire: I. — La Savoie neutralisable, par le M. le Baron Adolphe d'Avril, ancien ministre plénipotentiaire. — II. — Les médecins d'autrefois, d'après leurs clients, par M. R. de Maulde. — III. — Manifestations latines, par M. Costanzo Stella. — IV. — Le service des eaux a Paris et dans la banlieue, par M. G. d'Aurget. — V. — L'Yara, conte fantastique de Paré, par M. Carneiro-Villela (traduction et notes de M. S.-A.-N.). — VI. — Études sur la Grèce contemporaine: Othon I-er, par M. Jules Blancard, professeur à la Faculté des Lettres de Marseille. — VII. — Poésies: 1. Après une lecture de „Souvenance“. — 2. Après une lecture de la „Viole d'amour“, par Mme la Baronne d'Ottensfels. — VIII. — Les affaires: 1. Le monde commercial, par M. A. Déotte. — 2. Le monde financier, par M. X. — IX. — Politique et diplomatie. — Bulletin mensuel, par M. le Comte de Barral. — X. — Livres et Revues.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

Budapesta, 9 Octomvrie n. Casa deputaților. Deputatul Hélfy însinuă o interpoziție privitoare la misiunea generalului Kaulbars în Bulgaria.

Proiectul de lege relativ la datoria de optzeci milioane a băncii s'a votat în general și în special.

În desbaterea petițiilor privitoare la afacerea Janski deputatul Polonyi (stînga extremă) propune așternerea autografului regal privitor la armată. Ministrul-president Tisza doresce respingerea propunerii. Deputatul Beothy (oposiția moderată) doresce de asemenea așternerea autografului regal, declară însă de incorect a-l tracta așa numai *per tangentem* cu privilegiul petițiilor. Ministrul-president Tisza nu poate accepta, ca autograful regal să formeze baza discuțiunii; la discuțiunea petițiilor se poate îndruma la autograful regal, care împrăscie îngrijirile. Ministrul-president declară mai departe, că el a contrasignat autograful și primesce răspunderea pentru acesta. După aceasta propunerea de așternere a autografului regal se respinge.

Rusciue, 9 Octomvrie n. Generalul Kaulbars a sosit noaptea pe o barcă. Afară de consulul rusesc n'a fost nimeni de față.

Madrid, 9 Octomvrie n. Ambasadorul actual la Vatican Grizard se dice, că va fi numit ministru de justiție. Lopez Dominguez a refuzat intrarea în cabinet.

Director: Ioan Slavici.
Redactor responsabil: Aurel Popa.

Extrase din foaia oficială.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:

- la rămasul după: George Bredean (din Govojdia); Istratie Zbincea (din Roşia); GaŃia Perva (din Buteni) şi după Tiriana Toma (din Laaz), — la jud. cerc. din Buteni;
- la rămasul după Carol Schobel n la trib. reg. din Braşov;
- la rămasul după v. d. lui Ioan Halmăgean şi Ioana Altman, — la trib. reg. din Arad;
- la rămasul după Sima Magda (din Ecica-rom.) şi după Toma Weissmann, la trib. reg. din Becicherecul-mare;
- la rămasul după Trăilă Beldea (din ŞuŃtra) la trib. reg. din Timişoara;
- la rămasul după Pavel Revetişan (din Şiria), la trib. reg. din Arad;
- la rămasul după Suca Bradea (din Dubricion), la trib. reg. din Oradea-mare.

Economic.

PiaŃa din Sibiu, 8 Oct. Grâu hectolitru 74—80 chilo fl. 4.60 până fl. 5.40, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.40, până fl. 4.20 s. c. 66 până 72 chilo fl. 3.30 până fl. 3.70, orş 58 până 64 chilo fl. 3.10 până fl. 3.50, ov. 38 până 45 chilo fl. 1.50 până fl. 1.90, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 4.10 până fl. 4.50, m. l. 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.30 până fl. 1.50, semină de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, linte 78 până 82 chilo fl. 7.— până fl. 8.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, p. sat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 50.— până fl. 52.—, unsoarea de porc fl. 54.— până fl. 56.—, s. u. brut fl. 24.— până fl. 26.—, s. u. de lumini fl. 38.— până fl. 40.—, lumini turnate de s. u. fl. 46.— până fl. 50.—, săpunul fl. 26.— până fl. 28.—, f. n. 100 chilo fl. 1.— până fl. 1.30, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.25 până fl. 3.—, spiritul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr. carnea de vişel 30 până 38 cr., carnea de porc 42 până 42 cr., carnea de berbec 20 până 24 cr., ouă 10 cu 15 până 17 cr.

PiaŃa din Mediaş, 7 Oct. Grâu hectolitru fl. 4.80 până fl. 5.25; grâu mestecat fl. 3.80 până fl. 4.20; s. c. 66 până fl. 3.20; orşul — până fl. —; ov. 38 până fl. 1.60 până fl. 1.70; cucuruzul fl. 4.— până fl. 4.25; semină de cânepă fl. 3.— până fl. 3.50; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.50; m. l. 74 până fl. — până fl. —; mazerea fl. 6.— până fl. 6.50; fasolea fl. 4.— până fl. 4.25; linte fl. — până fl. —; chiminul (s. c. 66) fl. 30.— până fl. 32.—; s. u. brut 100 kilog. fl. 18.— până fl. 22.—; lumini de s. u. v. sate fl. 40.— până fl. 42.—; unsoarea de porc fl. 55.— până fl. 60.—; slămina fl. 40.— până fl. 50.—; cânepa fl. 38.— până fl. 40.—; f. n. 100 până fl. 1.40 până fl. 1.80; săpunul 100 bucăŃi fl. 20.— până fl. 40.—; spiritul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo — până 32 cr.; carnea de vişel 24 până 32 cr.; carnea de porc 44 cr.

T. rgul de rimători în Steinbruch. În 7 Oct. n. s' a notat: unguresci b. r. n. gri — cr. până — cr. unguresci gri, tineri 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., uşori 45.— cr. până 46.— cr., marfă Ńerănească, grea — cr. până — cr., de mijloc 43.— cr. până 44.— cr., uşoară 44. 1/2 cr. până 45.— cr., romănesci de Bakony, gri — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito uşori — cr. până — cr., transito s. r. besci gri 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito uşori 41.— cr. până 42.— cr., in- grăşaŃi cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenŃi la gară.

PiaŃa cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

OperaŃiile efectuate în 25 Septemvrie 1886.

V. n. d. t. o. r. i	C. u. m. p. r. a. t. o. r. i	f. e. l. u.	h. e. c. t. o. l.	g. r. e. u. t. l. i. b. r. o.	p. r. e. Ń. u. l. l. e. i
GrosuŃi	Svetovici	Grâu	2500	60	11.45
Dimitriad	Mila	"	2000	59 3/4	11.65
Bach	Bloch	" Bul.	2300	54 1/2	8.85
Nicolaidi	Cuppa	"	2000	59	11.27 1/2
Spiridon	Petricioni	"	900	59 1/2	11.75
Marato	Emberico	"	1800	57 1/2	9.80
Perlea	Pauli	Orş	650	45	4.65
"	"	"	6100	45 1/2	4.80
"	"	S. c. 66	1050	55 1/2	6.70
Chrisoveloni	Feitler	Fasole	1750	1050	12.22 1/2
Vamvuri	Dreifus	"	1300	1050	12.15

Cursul pieŃei din Sibiu

din 9 Octomvrie st. n. 1886.

H. a. r. t. i. e. - m. o. n. e. t. a. română	Cump.	8.45	v. d. 8.55
Lire turcesci	"	11.20	" 11.25
Imperiali	"	10.20	" 10.25
Ruble rusesci	"	1.18	" 1.20

Bursa de Bucureşti.

Cota oficială dela 7 Octomvrie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	97.—	v. d. 97. 1/2
" Rur. conv. (6%)	"	87. 1/8	"
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	270.—	" 275.—
Banca naŃională a României	"	1020.—	" 1030.—
Impr. oraş. Bucureşti	"	33.—	" 34.—
Act. de asig. NaŃională	"	—	" —
Credit mob. rom.	"	—	" —
Scrişuri fonciare urbane (5%)	"	100 1/2	" 101 —
Schimb 3 luni	"	25.13 3/4	" —
Societ. const.	"	164.—	" —
Aur	"	15. 1/4	" 15. 1/2

Bursa de Budapesta
din 8 Octomvrie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	105.10
" " " 4%	93.10
" " " 5%	152.25
Imprumutul căilor ferate ung.	100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	117.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	104.25
Bonuri rurale ung.	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " " bănăţene-timişene	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " " transilvane	104.25
" " " croato-slavone	99.—
Despăgubire pentru diŃma ung. de vin	121.25
Imprumut cu premiu ung.	124.50
Locuri pentru regularea Tisei şi Seghedin	84.—
Renta de h. a. r. t. i. e. a. n. s. t. r. i. a. c. a.	85.—
" " " argint austriacă	116.25
" " " aur austriacă	140.—
Losurile austr. din 1860	867.—
AcŃiunile băncei austro-ungare	289.50
" " " de credit ung.	280.25
" " " austr.	101.50
Scrişuri fonciare ale institut. de cred. şi ec. „Albina“	5.93
Galbeni împ. r. t. e. s. c. i.	9.93
Napoleon-d'ori	61.40
Mărci 100 imp. germane	425.30
L. e. n. d. r. a 10 Livres sterl. ingi	

Bursa de Viena

din 8 Octomvrie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	105.05
" " " 4%	93.10
" " " 5%	152.50
Imprumutul căilor ferate ung.	100.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	113.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	104.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	104.60
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bănăţene-timişene	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.2g
" " " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru diŃma ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	121.—
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin	124.40
Renta de h. a. r. t. i. e. a. n. s. t. r. i. a. c. a.	83.85
" " " argint austriacă	84.90
" " " aur austriacă	116.—
Losuri austr. din 1860	145.—
AcŃiunile băncei austro-ungare	867.—
" " " de credit ung.	289.55
" " " austr.	280.70
Argintul	—
Galbeni împ. r. t. e. s. c. i.	5.94
Napoleon-d'ori	9.91 1/2
Mărci 100 imp. germane	61.30
L. e. n. d. r. a 10 Livres sterl. ingi	125.20

Nr. 702/1886.

[343] 2—3

Duminecă în 17 Octomvrie a. c. după am. a. Ńi la 3 oare se vor exar. e. n. d. a pe calea licitaŃiunii în cancelaria comunală din Bradul-Sibiului părŃile de hotar, ce s. Ń. Ń. t. destinate pentru păscutul oilor de toamnă şi de iarnă: Cărpochul, Cenuşa şi Pojana.

Bradul-Sibiului, în 3 Octomvrie 1886.

Primăria comunală.

Umedeală, frig nu strică!

Numai fl. 1.85.

Pentru Domni! Pentru Doamne!

impermeabile, călduroase, durabile şi admirabil de ieftine s. Ń. t. dest. s. u. t. e. l. e, potri- vitele mele

Jachete „civile“

de toamnă şi iarnă, pentru domni, dame, d. a. Ń. e. Ń. i şi b. a. Ń. i. e. t. e, toate pentru unul şi acelaşi preŃ de numai fl. 1.85 pro bucată.

Aceste vestite jachete „civile“ s. Ń. t. cea mai necesară îmbrăcăminte pentru toŃi oamenii şi se află în deposit în coloare sură, brună, m. l. e. e, drap, bordeaux, albastră şi neagră. — Cel- ce are o astfel de jachetă, e mai bine scutit de frig, fiindcă aceste se acomodează ori- cărei forme de trup, susŃin o egală temperatură a trupului şi s. Ń. t. de o valoare nepreŃuită. Afară de soiul mai sus numit a fl. 1.85 se mai află în deposit pentru dame şi soiuri mai fine:

Din lănă fină de zephir numai fl. 2.85.

Lănă brodată de zephir numai fl. 4.—.

Drept măsură e destul a înş. e. m. n. a, dacă j. s. c. h. e. t. u. l. se poftesc pentru staturi mari, mijlocii ori mici.

Singurul loc de expediŃie cu rambursă numai veritabil la

Iuliu Fekete, casă de expediŃie în Viena, V., Hundsthrmerstrasse 18/3.

A apărut:

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Călin darul Poporului

pe anul comun

1887.

Anul II.

SIBIU.

Institut tipografic, societate pe acŃii.

Cuprinsul: Călin darul astronomic şi bisericesc (cu poveŃe economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1887. — RegenŃii europeni. — Posta. — Corespon. denŃa telegrafică. — Raportul între măsurile nou. e şi vechi. — Scala timbrelor. — Legea pentru gloatele din Austro-Ungaria. — Tractarea vinului în pivniŃă de D. Comşa. — Cunoaş. cerea vacilor lăptoase. — O nouă reşină de altoit. — Secerişul. — În timp de holeră. — Petrea Prostul, poveŃe de Ioan Slavici. — Poesii („La un Român renegat“ de M. Pompiliu; „Petre Cărbăte“ de Ciru Oeconom; „Angelina“ de George Coşbuc; „Seara pe deal“ de Mihail Eminescu; „Ca ieri şi azi“ de T. Şerbănescu; „Lumea mare“ de Veronica Micle; Doine populare; Satire populare). — SchinteuŃe în cenuşă, adunate de Ioan P. Lazar. — Anecdote (Românul şi Ńiganul; Când se rade Ńiganul de-a geaba). — Ńirgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina şi România.

V. n. d. e. t. o. r. i. l. o. r. se dă un rabat de 20%.

Institut tipografic,

societate pe acŃii în Sibiu.

[342] 2

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

în Sibiu,

[286] 9

fundată în anul 1868

asigurează prel. Ń. g. condiŃiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc şi exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobiii etc.
- pe vieaŃa omului în toate combinaŃiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morŃii şi pentru ter- minuri fixate, de zestre şi de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauate prin foc

Sume asigurate pe vieaŃă

în a. 1869—1882 fl. 481,950.41	în a. 1869—1882 fl. 315,301.91
în a. 1883 „ 34,761.25	în a. 1883 „ 32,843.10
în a. 1884 „ 24,778.08	în a. 1884 „ 40,084.13
în a. 1885 „ 35,702.29	în a. 1885 „ 35,843.24

Suma fl. 577,192.03

Suma fl. 424,072.38

1,001.264 fl. 41 cr.

Conform bilanŃului pentru 1885 fondurile de rezervă şi garanŃie se urcă la

580.233 fl. 66 cr.

Prospecte şi formulare se dau gratis.

Desluşiri se dau şi oferte de asigurări se primesc prin DirecŃiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale şi principale în Braşov (C. I. Münnich), Cluj şi Arad, precum şi prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.